

linger med det Udvalg, som forhaabentlig vil blive nedsat.

(Det saaledes forelagte Udkast til Lov angaaende Pensioneringen af de i høifalgt Enkedronning Marie Sophie Frederikkens Tjeneste staaende Hofbetjente med Hæder, findes i Anhanget.)

Formanden: Dette Lovforslag vil ligeledes blive omdeelt til de Herrer Medlemmer. Jeg skal dernæst give Ordet til Premierministeren, der agter at forelægge et Lovudkast.

Premierministeren. Det vil være i den høitærede Forsamlings Erindring, at jeg den sidste Dag i forrige Rigsdagssamling havde den Ære, foreløbig at meddele Forsamlingen Udkast til den forandrede Grundlov, som nødvendig maa indtræde for Kongeriget Danmarks særlige Bedkommende. Tiden tillod af forskjellige Marsager ikke, at dette Udkast dengang kom til Behandling, men det var Kongens og Regjeringens Tanke, at det var gavnligt, at Forsamlingen imidlertid havde Leilighed til at gjøre sig bekendt dermed. Jeg udviklede saavel Nødvengigheden af en stor Deel af de Afvigelser fra Grundloven af 1849, som den nye Grundlov indeholder, som ogsaa Tilraadeligheden af adskillige andre, og søgte ved Siden deraf at bortfjerne de Betænkligheder, som man kunde antage vilde møde ved adskillige af disse Forandringer. Sagen har ikke siden været Gjenstand for nogen synderlig offentlig Forhandling; jeg tør vel paastaae, at alt, hvad der er sagt imod Grundlovsudkastet i offentlige Blade og Skrifter, er noget, som allerede har fundet sin Gjendrivelse, saavel i de Forhandlinger, som tidligere have fundet Sted her i Thinget, som ogsaa i de Motiver, jeg meddeelte i Forbindelse med Grundlovsudkastet, og det vilde altsaa være uhensigtsmæssigt, om jeg paa Sagens nuværende Trin vilde gaae ind paa en nærmere Udvikling af Sagen; jeg vil jo faae Leilighed derpå til i det Følgende, enten, dersom det Udvalg, som sandsynligvis vil blive nedsat, skulde finde forgodt at indbyde mig til at give nogle D-

lysninger om de Dele af Grundlovsudkastet, om hvilke der isærdeleshed er Tvivl, eller ialtsald ved Forhandlingerne paa selve Rigsdagen, først i dette Thing og siden i det andet. Jeg skal derfor indskrænke mig til at anbefale Sagen til den allernøieste og meest upartiske Prøvelse. Jeg maa isærdeleshed anbefale de Mænd, som maatte blive valgte til en foreløbig Undersøgelse af Sagen, at bestræbe sig for, at Sagen saa snart som muligt kan blive bragt til Ende. Hans Majestæt har allerede i sin Throntale udtrykt den høie Grad af Interesse, han havde, ikke blot for Sagens Tilendebringelse paa en i og for sig gavnlig Maade, men ogsaa for dens hurtigst mulige Tilendebringelse. Det er en hemmende Bestemmelse i Grundloven af 1849 med Hensyn til Sagens fuldstændige Tilendebringelse, at Sagen skal passere 3 forskjellige Rigsdage; det er jo imidlertid en Regel, som man maa underkaste sig, som reengang vedtaget ved Grundloven, men — som Hans Majestæt ogsaa udtrykte sig — netop i denne uundgaaelige Banffelighed ved at faae Sagen hurtig bragt tilende ligger der en forøget Opfordring til at bringe Sagen saa vidt paa den nærværende Rigsdag, som Grundloven tillader, og det er det, som jeg vil lægge det høitærede Thing paa Hjerte. Enhver føler vistnok det Uhyggelige og Læmmende, der er i den nuværende Overgangstilstand. Jeg har den fuldkomne Overbeviisning, at, naar man omsider er kommen til en fast og en for Monarchiets Forhold hensigtsmæssig Fællesforfatning, saa vil den hele indre Tilfredshed i høi Grad tiltage, saa ville Monarchiets forskjellige Befolkninger have mere Interesse for at forene det, som lader sig forene, saavel i deres aandelige Udvikling, som i deres industrielle og commercielle og i saa mange andre Forhold, og saa vil det mere og mere udvikle sig og blive indlysende fra alle Sider, at det Adskillende, som omsider endog førte til Hændelighed, efterhaanden maa tabe sig. Det, tror jeg, er Noget, som vil være indlysende for Enhver, og det vil vistnok det ærede Thing, og navnlig de Mænd, hvem den første Overveielse vil blive betroet, uafsladelig have for Øie.